

Ἐν τῷ ξενοδοχείῳ.

Κύριός τις. Ἄκουσ' ἐδῶ.

Θεράπων. Προστάξατε.

— Χάρτινον ἀστακὸν μοῦ ἔφερες νὰ φάγω ;

— Ἄ! Κατὰ λάθος θὰ εἶνε ἀπ' ἐκείνους ποὺ βάζομεν ἔς τὸ παράθυρο νὰ φαίνεται γιὰ δεῖγμα πῶς ἔχομεν καὶ ἀστακούς. Ἄν ἀγαπάτε, ἀμέσως νὰ σᾶς τὸν ἀλλάξωμεν.

Πῶς σᾶς φαίνεται τὸ ἄν ἀγαπάτε τοῦτο ;

Γινώμαι καὶ σκέψεις ἤθικαι τοῦ δουκὸς

ΔΕ-ΛΑ-ΡΟΣΦΟΥΚΩ

[Μετάφρασις Γ. Ζωχιού.]

322.

Μόνοι οἱ ἄξιοι καταφρονήσεως φοβοῦνται τὴν ἐκ τῶν ἄλλων καταφρόνησιν.

Οὐχ ἤττον τῶν τοῦ ἀνθρώπου κτημάτων ἢ σοφία αὐτοῦ ἔρμαιον εἶνε τῆς τύχης.

324.

Ἡ ζηλοτυπία φιλαυτίας μᾶλλον ἢ ἔρωτος μετέχει.

325.

Πολλάκις τὸν ἐν λύπαις παρηγορεῖ ὁ κάματος, ὅταν ὁ μὴ ἀρκούντως ἰσχυρὸς αὐτοῦ νοῦς ἀδυνατῇ νὰ παρηγορήσῃ αὐτόν.

326.

Τὸν ἀνθρώπον ἀτιμάζει πλείοτερον ἢ πράξις ἢ καταγέλαστος ἢ ἡ πράξις ἢ ἄτιμος.

327.

Ὁμολογοῦμεν τὰ μικρὰ ἡμῶν ἐλαττώματα, διὰ νὰ θεοβιῶσωμεν τὸν κόσμον ὅτι στερούμεθα μεγάλων.

328.

Ἄδιαλλακτότερος τοῦ μίσους εἶναι ὁ φόβος.

329.

Ἐνίοτε νομίζει τις ὅτι ἐδεδύσεται τὴν κολλακίαν, κυρίως ὅμως τοὺς τρόπους τῶν κολάκων ἀποστρέφεται.

330.

Ὁ ἀγαπῶν συγχωρεῖ τοῦ ἀγαπωμένου τὰ σφάλματα.

331.

Πρὸς τὴν ἐρωμένην αὐτοῦ δυσκολώτερον μένει τις πιστὸς, εὐδοκίμων παρ' αὐτῇ, ἢ κακὰ ὑπ' αὐτῆς πάσχων.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * Ὡς ὁ ἥλιος, ὁ ἀναλύων τὸν κηρὸν καὶ σκληρύνων τὸν βόρβορον, ὁ χρυσὸς ἀναπτύσσει τὰς μεγάλας ψυχὰς καὶ σκληρύνει τὰς πονηρὰς καρδίας (Rivarol).

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

☞ Ἐν τινι τῶν ἐμπορικῶν οἰκῶν τῆς Νέας Ὑόρκης ὑπῆρχεν ὑπάλληλος νέος τὴν ἡλικίαν προαχθεὶς εἰς ἐπίζηλον θέσιν διὰ μόνης τῆς εὐφυΐας καὶ τῆς φιλοπονίας του, ὥστε μετὰ τριε-

τίαν ἐγένετο διευθυντὴς τοῦ καταστήματος.

Ἡμέραν τινὰ μάτην ἀνέμειναν αὐτὸν οἱ προϋστάμενοί του· τὸ πρότυπον τῶν ὑπαλλήλων εἶχεν ἀφανισθῆ ὡς σκιά, παραλαβὼν μεθ' ἑαυτοῦ διακοσίας χιλιάδας δολλαρίων, τουτέστιν ἕν περὶπου ἑκατομμύριον δραχμῶν.

Τί δὲ νομίζετε ὅτι ἐποίησαν οἱ προϋστάμενοί του ; Βεβαίως φαντάζεσθε ὅτι ἐχάλασαν τὸν κόσμον, γνωστοποιήσαντες τὸ πρᾶγμα εἰς τὴν ἀστυνομίαν καὶ ὑποσχόμενοι ἀμοιβὴν ἀνάλογον ;

Οὐδὲν τούτων.

Ἄλλὰ τί ;

Ἐφρόντισαν πρώτιστα πάντων νὰ ἀνακαλύψωσι τὸν τόπον τῆς διαμονῆς τοῦ κλέπτου, πρὸς ὃν ἀπέστειλαν τοιαύτην τινὰ ἐπιστολήν.

«Φίλτατε,

» Ὡς ἄνθρωπος νουεχῆς θὰ ἐφρόντισας βεβαίως νὰ ἐξασφαλίσῃς τὰ χρήματά σου· διὰ τοῦτο καὶ ἐνομίσαμεν περιττὸν νὰ ὑποβαλλώμεθα εἰς ματαίως δαπάνας κυνηγοῦντές σε. Πλὴν δὲ τούτου θὰ ἐβλάπτετο ἡ ἐμπορικὴ ἡμῶν ὑπόληψις, ἐὰν ἐπισπεύδομεν τὴν σύλληψίν σου, ἀφίνομεν πλέον ὅτι μετὰ τὴν ἀποφυλάκισίν σου θὰ ἔχῃς καὶ τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἰκανότητα νὰ μᾶς ζημιώσῃς διαγωνιζόμενος πρὸς ἡμᾶς. Τέλος δὲ ἵνα ὑμολογήσωμεν τὴν καθαρὰν ἀλήθειαν, ἔχομεν ἀνάγκην ἀπόλυτον τῶν γνώσεών σου καὶ τῆς περὶ τὸ ἐμπόριον πείρας σου.

» Ταῦτα λοιπὸν ἔχοντες πρὸ ὀφθαλμῶν σοὶ προτείνωμεν τὰ ἐξῆς :

» α' Νὰ ἐπανεέλθῃς εἰς τὸ κατὰστημά μας οὐχὶ πλέον ὡς ὑπάλληλος, ἀλλὰ ὡς συντάιρος.

» β' Αἱ διακοσαὶ χιλιάδες δολλαρίων τὰς ὁποίας ἔλαβες ὡς δάνειον, θὰ καταχωρισθῶσιν εἰς τὰ βιβλία μας ὡς δωρεὰ, ἥτις βεβαίως σοὶ πρέπει.

» γ' Ὁ μισθὸς σου θὰ αὐξηθῇ.

» Ἐὰν συμφωνῆς εἰς τὰς προτάσεις μας ταύτας, ὑπογράψον τὸ ἔγκλειστον συμφωνητικὸν καὶ μὴ βραδύνῃς νὰ ἔλθῃς. Ἐχεις δὲ τὸν λόγον τῆς τιμῆς ἡμῶν ὅτι οὐδεὶς θὰ σ' ἐνοχλήσῃ τὸ παραμικρόν».

Ὁ ὑπάλληλος συντάιρος σπεύσας ἤλθε, καὶ οἱ συντάιροί του ὑπεδέξαντο αὐτὸν ἀνοικταῖς ἀγκάλαις. Εἶνε δὲ τὴν σήμερον διευθυντὴς ἐμπορικῶν οἰκῶν τῶν πρωτίστων καὶ ἀξιολογωτάτων τῆς ὑψηλίου.

Ἄμερικανικὸς ὄντως τρόπος διεξαγωγῆς ὑποθέσεως, ἧς ἡ λύσις θὰ προεκάλει δαπάνας πλείστας ὅσας καὶ χρόνου καὶ χρημάτων, οὐχ ἤττονος δὲ ψυχικῆς ταραχῆς αἰτία θὰ ἐγένετο. Ἄλλ' ὁ Ἄμερικανὸς, βλέπετε, τιμωρεῖ καὶ διορθώνει τὸν ἀπιστὸν ὑπάλληλον, χωρὶς καὶ νὰ παύσῃ ὠφελοῦμενος ἐκ τῆς πείρας καὶ τῶν γνώσεών του.

☞ Πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων, βλέποντες τὸν μύρμηκα μετὰ πολλῆς σπουδῆς πᾶν εἶδος τροφῆς συλλέγοντα, νομίζουσιν ὅτι τὸ ζωῆφιον αὐτὸ ἀποταμιεύεται ἐν ὥρᾳ θέρους τὰ πρὸς τροφήν ἐπιτήδεια, τὸ ἄφορον καὶ τὰ ψύγη τοῦ χειμῶνος προκλέπον. Ἀπατώνται ὅμως, διότι ὁ μύρμηκς οὔτε ἀποταμιεύεται τι, οὔτε καταναίσκει τι ἐν τοιαύτῃ ὥρᾳ, ναρκούμενος ὡς καὶ τὰ πλεῖστα τῶν ἐντόμων κατὰ τὴν χειμερινὴν τοῦ ἡλίου πορείαν.